

nogen Grund til at begunstige Hals fremfor mange andre Communer; begynder man først med at gagere en Læge i Hals, vil der komme andre Communer, der ere meget mere trængende, og gjøre den samme Fordring, og saa vil man komme ind paa et slemt System. — Jeg maa takke den ærede Rigsdagsmand for Ribe (Rosenørn) for den Dplysning, han gav. Det er ganske rigtigt, at jeg — naturligtvis ved en Fortalelse — kom til at sige Belysning der, hvor jeg meente Brændsel, hvilket ogsaa klart vil fremgaae af Betænkningen. — Hvad der blev bemærket af den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Thune) om Brændsel, mener jeg er Noget, som Udvalget ikke som saadant kan have Noget med at gjøre. Udvalget maa tage de Priser, som blive det opgivne, og det maa være Regjeringens og Statsrevisorernes Sag at undersøge, om de ere rigtige eller for høje.

Den høitærede Minister bemærkede, at jeg havde udtalt, at nu var Dvarantaineanstalten paa Kyholm nedlagt; jeg troer ogsaa, at jeg har brugt denne Udtalelse i Henhold til det, som den høitærede Minister yttrede i Udvalget, og jeg troer ogsaa, at det aldeles stemmer dermed, at de Hindringer nu ere borte, som tidligere fandtes at være imod denne Nedlæggelse, og at den altsaa vil finde Sted, saasnart den, paa Grund af de andre Omstændigheder, saasom Opstigelsen af Folkene, kan indtræde. — Jeg maa naturligtvis give den høitærede Minister Ret i, hvad der af ham blev yttret med Hensyn til Betænkningens Nr. 8, nemlig, at saafremt Anstalten paa Bredløselille Mark ikke kommer i Brug i det kommende Finantsaar, saa maae de 2000 Rd. bruges paa andre Steder. — Hvad nu Præsten i Straffeanstalten ved Horsens angaaer, da maa jeg naturligtvis fastholde Fleertallets Paastand i den Henseende. For mit personlige Vedkommende maa jeg sige, at jeg ikke skal blive meget bedrøvet, hvis han fik dette Tillæg af 200 Rd. (Tscherning: Men det skal jeg!).

Monrad: Det glæder mig at høre, at der ikke vil blive nogen stor Bedrøvelse hos den ærede Ordfører, hvis de 200 Rd. bevilges.

Jeg har det Haab, at Thingets Medlemmer ikke ville nægte dem. Det er Noget, hvis Rigtighed her oftere er anerkjendt, at man giver Alderstillaag, og disse 200 Rd. ere at betragte som et saadant. Denne Mand er gaaet ind paa en Begyndelsesgage af 800 Rd.; han har nu tjent i 6 Aar, og alle de, der have med ham at gjøre og som kende hans Virksomhed, ere veltfredse med ham. Jeg skulde derfor meget ønske, at Thinget vilde bevilge denne ringe Sum af 200 Rd.

Alberti: I Anledning af den ærede Ministers Uttringer skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg vil ikke gaae ind paa Omhandlingen af de forskjellige Punkter, som jeg igaar nævnte under Justitsministeriet; jeg har fremdraget disse Punkter, fordi en Omordning af de paagældende Indretninger er aldeles paatrængende. Hvad Sørensen i Kjøbenhavn angaaer, saa er det allerede vedtaget f. A. i Thinget, at denne Ret burde have en Udvidelse, saaledes, at den ogsaa omfattede Handelsager. De nu forløbne Aar have i flere Tilfælde vist, hvor besværligt det kan være at faae Dom ved de nu bestaaende Retter i klare Handelsager. Derved er vunden en Erfaring mere for det Paatrængende i at faae en Handels- og Soret istandbragt, hvor flige Sager kunde afgjøres, og hvor man ikke var bunden til de sædvanlige Processformer. Der er nu Vacance i Embedet som Justitiarius ved Sørensen, og der er altsaa en Lejlighed for Ministeren til at udsøge en Mand, som han vil være istand til at bruge ved en Begrundelse af den nye Ret; jeg troer, at dette Tidspunkt er særdeles passende til at bringe den Sag paa Bane. — Hvad angaaer Rystpolitiet, saa erkjender jeg meget vel, at den Indretning ikke kan affattes uden ved Lov, eftersom den bestaaer i Kraft af en Lov af 1817; men med Hensyn til Rystpolitiet og den Anvendelse, som Ministeren har gjort af Retsgebyret til Fordeel for Politivæsenet, paa staaer jeg vedblivende, at det er erkjendt i Thinget, at Politivogisterne bør være en Communesag. Vi have netop ved denne Post under Justitsministeriet tidligere haat staaende en heel Række Udgifter til Politivæsenet. Jeg erindrer